

วีระเชษฐ์ จรรยาภุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ยังไม่เขียน ใครเป็นคนเบิก

ว่าด้วยเรื่องของห้องถันหน่วยครับ เมื่อหัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกยังไม่ลงนาม แล้วเบิกเงินค่าลงทะเบียนฝึกอบรมไปแล้วหรือไม่

นางสาวเดียร์ เป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลฯ ขอสำเนาภารกิจค่าลงทะเบียนตามโครงการฝึกอบรมในหลักสูตรการบริหารงานบุคคล ข้าราชการส่วนห้องถัน สำหรับตำแหน่ง “ระบบแห่ง” รุ่นที่ ๑ เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๕,๕๐๐ บาท เพื่อรับทราบข้อมูลว่าได้มีการเบิกจ่ายเงินไปแล้วหรือไม่ เนื่องจากตนเองในฐานะหัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเงิน ยังไม่ได้ลงนามในฐานะหัวหน้าหน่วยงานเบิก แต่องค์การบริหารส่วนตำบลฯ ปฏิเสธด้วยเหตุผลว่า นางสาวเดียร์ขอปิดโดยไม่มีเหตุผลสมควรตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) การเปิดเผยอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นข้อมูลของบุคคลอื่นไม่เกี่ยวข้องกับนางสาวเดียร์ เปิดเผยไปก็ไม่เกิดประโยชน์กับผู้ขอและหน่วยงาน แต่จะทำให้ราชการและผู้อื่นเสียหายได้ นางสาวเดียร์จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ องค์การบริหารส่วนตำบลฯ มีหนังสือส่งเอกสารไปให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ประกอบการพิจารณาແຕ່ມีข้อแจ้งอะไรเพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารภารกิจค่าลงทะเบียนตามโครงการฝึกอบรมในหลักสูตรการบริหารงานบุคคลข้าราชการส่วนห้องถันดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นางสาวเดียร์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปักป้องสิทธิของตน จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลฯ ดังกล่าว เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภารกิจค่าลงทะเบียนตามโครงการฝึกอบรมฯ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่นางสาวเดียร์

การขอมาหากนายดึง การขอสำเนาเอกสารจำนวนหลายชุดเกินความจำเป็น โดยไม่มีเหตุผลสมควร ส่วนขอปิดหมายถึง ขอเอกสารที่เคยขอไปและหน่วยงานก็ได้มีหนังสือส่งให้แล้วทุกครั้ง ก็ยังขอเอกสารชุดนั้นไปอีก มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(สค ๕๐๘/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไว้ทุกจังหวัด”

ขออนุญาตหรือไม่

เราเห็นต่อการบ้านช่อง อาคารสูงต่าง ๆ ก่อสร้างมากมาย ด้วยเรารอ已久จะรู้ว่าได้ก่อสร้างถูกต้องหรือไม่ จะขอตรวจสอบได้หรือไม่

ร้อยตำรวจตรี ดาวน้อย มีหนังสือ ๒ ฉบับถึงเทศบาลเมืองแห่งหนึ่ง ขอข้อมูลข่าวสารสำเนา การขออนุญาตก่อสร้างอาคารพาณิชย์ของนายรุจน์อยู่หมู่ที่ ๑ และนางเล็กอยู่หมู่ที่ ๒ แต่เทศบาลเมืองฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่ปรากฏว่าร้อยตำรวจตรี ดาวน้อยได้รับผลโดยตรงจากการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างแก่นายรุจน์และนางเล็ก และการเปิดเผยแพร่ใบอนุญาตก่อสร้าง อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสีย ของบุคคลทั้งสอง ร้อยตำรวจตรี ดาวน้อยจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เทศบาลฯ มีหนังสือส่งข้อมูลไปประกอบการ พิจารณาและขี้แจงสรุปว่า เทศบาลฯ ได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบระบบเทศบาลฯ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๔ เห็นว่า คำขอของ ร้อยตำรวจตรี ดาวน้อย ไม่แสดงเหตุผลและความจำเป็น จึงไม่เป็นไปตามระบบที่ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า แบบคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารของนายรุจน์และนางเล็ก เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ ของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับร้อยตำรวจตรี ดาวน้อย ผู้อุทธรณ์ แจ้งในขันอุทธรณ์ว่าต้องการทราบข้อมูลตามคำขอ เพื่อตรวจสอบว่า ทั้งสองคนได้ยื่นขอสร้างอาคารพาณิชย์หรือขอสร้างโรงฆ่าสัตว์ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เท่านั้นเอง จึงวินิจฉัยให้เทศบาลฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้ร้อยตำรวจตรี ดาวน้อย แต่อาจใช้ลูกพินจ์ปักปิดข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิ ส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕)

ขอฝากไว้ครับ เรื่องที่เกี่ยวกับหน่วยงานท้องถิ่น ขอให้ท่านเก็บไว้ดูเป็นตัวอย่าง เพราะอำนาจหน้าที่ไม่แตกต่างกันครับ คำขอข้อมูลที่ได้รับก็อาจเป็นเรื่องที่เคยมีคนจากที่อื่นมาแล้ว มีข้อสงสัยการปฏิบัติ หรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หารือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๔ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๒๐/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

น้องขอตุลา斐

เรื่องนี้เป็นประโยชน์ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะนำไปใช้ในเรื่องของครอบครัวได้ น่าคิดครับว่า ควรจะไปศาลก่อน หรือไปขอข้อมูลจากโรงพยาบาลก่อน ไปดูกัน

นางอุ่น มีหนังสือถึงโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ขอสำเนารายงานการรักษาพยาบาลพร้อมผลการ วินิจฉัยเบื้องต้นของนางอุ่น ซึ่งเป็นพี่สาวของตนเอง ว่าเป็นบุคคลวิกฤตหรือไม่ เพื่อให้หนังสืออัยการคุ้มครอง สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ยืนคำร้องต่อศาลแต่งตั้งนางอุ่นเป็นผู้พิทักษ์ของนางอุ่น แต่โรงพยาบาลฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยฯลฯ ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้เฉพาะตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล หรือตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ นางอุ่นจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โรงพยาบาลฯ มีหนังสือ ชี้แจงว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเวชระเบียนของนางอุ่นได้ เนื่องจากขัดมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยผู้ป่วยรายนี้ยังมีชีวิตอยู่ นางอุ่นเป็นเพียงพี่น้องร่วมบิดามารดา หากนางอุ่น ยืนคำร้องขอให้ศาลแต่งตั้งตนเองเป็นผู้พิทักษ์ หรือศาลเมื่อมายเรียก็จะเปิดเผยให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า กรณีเป็นการขอข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลไม่สามารถดำเนินการด้วยตนเองได้ เพราะพิการ จิตพิการ จิตพิการ หรือมีเหตุอื่น ก็ให้ผู้พิทักษ์ดำเนินการแทนเจ้าของข้อมูลได้ การที่ศาลยังไม่มีคำสั่งให้นางอุ่นเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ และแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์ จึงยังไม่เป็นการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ นางอุ่นจึงควรดำเนินการตามกฎหมายร้องขอต่อศาลให้นางอุ่นเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถเสียก่อน การที่ โรงพยาบาลฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนางอุ่นจึงถูกต้องแล้ว วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

เรื่องนี้นางอุ่นคงไปขอศาลเรียบร้อยแล้วครับ หากครอบครัวใดมีเรื่องแบบนี้อีก ขอให้ไปศาล ก่อนนะครับ จะได้ไม่เสียเวลา มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๑๙๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๑๖/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

โครงการเป็นคนสั่ง

คณนี้มีเรื่องพ้องคดีกันกับญาติ ต่ำมาพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่พ้องและพนักงานอัยการ
ก็เห็นด้วยว่าอย่าพ้องเลย เนื่องจากทราบว่าพนักงานอัยการท่านได้บังที่ลงข้อสั่งคดี

นางสาวหนึ่ง ได้เข้าแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนขอให้ดำเนินคดีกับนางสาวสองและนางสาวสาม
ข้อหาร่วมกันปลอมแปลงเอกสารราชการ ใช้เอกสารราชการปลอม และยักยอกทรัพย์ ต่ำมาพนักงานสอบสวน
มีความเห็นสั่งไม่พ้องทั้งสองคนและแจ้งไปยังพนักงานอัยการพิจารณาสั่งคดี ซึ่งต่อมามีคำสั่งยุติการดำเนินคดี
ทั้งสองคนในข้อหาร่วมกันยักยอกทรัพย์ เพราะยอมความกันและคดีขาดอายุความ ส่วนเรื่องปลอมและใช้
เอกสารราชการปลอม หลักฐานไม่พอ นางสาวหนึ่งจึงขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานอัยการจังหวัด เกี่ยวกับ
รายชื่อพนักงานอัยการที่รับผิดชอบและรายชื่อพนักงานอัยการที่ร่วมลงลายมือชื่อในคำสั่งไม่พ้อง แต่สำนักงาน
อัยการจังหวัดมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสึกอิกลาภ ฯ และจะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพนักงานอัยการที่เกี่ยวข้อง
ในคดี ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) นางสาวหนึ่งจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานอัยการจังหวัด
ส่งเอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและข้อสังเขปว่า เมื่อได้รับหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากนางสาวหนึ่งแล้ว
ได้แจ้งพนักงานอัยการที่มีชื่อเกี่ยวข้องว่าจะคัดค้านการเปิดเผยหรือไม่ ก็ได้รับตอบกลับไปว่าทั้งคัดค้าน ยินยอม
และไม่ตobotจึงถือว่าไม่ปฏิเสธ ส่วนเหตุผลที่ไม่เปิดเผยรายชื่อพนักงานอัยการตั้งแต่แรก เพราะไม่ทราบ
วัตถุประสงค์ที่แท้จริงว่าจะนำรายชื่อไปทำอะไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า รายชื่อพนักงานอัยการ
ที่รับผิดชอบและรายชื่อพนักงานอัยการที่ร่วมลงลายมือชื่อในคำสั่งไม่พ้อง เป็นข้อมูลข่าวสารการพิจารณาสั่งคดี
ของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงาน
อัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของพนักงานอัยการ เมื่อได้มีคำสั่งเรื่องเด็ดขาด
ไม่พ้องผู้ต้องหาแล้ว มีผลให้การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับ
ใช้กฎหมายเสื่อมประสึกอิกลาภ ฯ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเมื่อเปิดเผยรายชื่อพนักงาน
อัยการไปแล้ว จะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความไม่ปลอดภัยแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แต่การเปิดเผย
จะทำให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน
อัยการจังหวัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาวหนึ่ง แต่ไม่รวมถึงลายมือชื่อ^{ของพนักงานอัยการ อนุญาตให้ดูได้แต่ไม่ให้ถ่ายสำเนาเอกสาร}

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หารือไปได้นะครับที่สำนักงาน
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๗๘๓ ๙๗๙

(ที่ สค ๔๒๘/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขายนมวัว กีเปิดเผยได้

นอกจากข้อบังคับแล้ว วันนี้พำนักที่สำนักงานบริหารงานกิจการภายในของผู้ผลิตกันบ้าง
ว่าจะอธิบายเมื่อไหร่เมื่อใด

นายดุคเมืองสือถึงสำนักงานสหกรณ์แห่งหนึ่ง ขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ คือ ๑) รายงาน
การสืบหาข้อเท็จจริงโครงการโคนมทดสอบสหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ค และ ๒) รายงานการสืบหาข้อเท็จจริง
การเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ แต่สำนักงานสหกรณ์ฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นก่อนออกคำสั่งทางปกครองหรือคำแนะนำภายใน
หน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) นายดุคจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานสหกรณ์ฯ
ส่งเอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า นายดุคได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดขอให้
ตรวจสอบโครงการโคนมทดสอบสหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ค และเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ เรื่องดังดังนี้
นายดุคขอจากกรรมการสหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ค ตรงนี้แหล่งครับที่นายดุคเขามีส่วนเกี่ยวข้อง
นายทะเบียนสหกรณ์ซึ่งแต่งตั้งคณะกรรมการสหกรณ์ตรวจสอบเรื่องดังกล่าว และรายงานผลต่อนายทะเบียน
สหกรณ์แล้ว นายทะเบียนฯ ได้เพิกถอนมติที่ประชุมรวม ๓ ครั้ง รวมทั้งมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่
๒/๒๕๖๒ ด้วย และหารือไปที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารที่นายดุคเมื่อคำขอจะเปิดเผยให้ได้หรือไม่
กรมส่งเสริมสหกรณ์ตอบว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) เป็นเอกสารภายในของสำนักงานสหกรณ์ฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้งสอง
รายการที่ถูกต้องตามที่สำนักงานสหกรณ์ฯ ชี้แจง และนายดุคยืนยันแล้ว คือ สำเนาบันทึกของหัวหน้าคณะ
ผู้ตรวจสอบการสหกรณ์ และสำเนาแบบรายงานการตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของสหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ค
เมื่อคณะผู้ตรวจสอบการสหกรณ์ตรวจสอบและรายงานผลเสร็จสิ้นแล้ว และสำนักงานสหกรณ์ฯ ได้ให้นายดุค<sup>เข้าตรวจสอบรายงานกิจการฯ แล้วแต่ไม่ให้สำเนา และข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบกิจการและฐานะการเงิน
ของสหกรณ์ฯ เป็นรายงานข้อเท็จจริง มิใช่ความเห็นคำแนะนำภายในหน่วยงานเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติ
ราชการตามปกติของสำนักงานสหกรณ์ฯ การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพฯ</sup>
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แต่การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ
ประกอบกับนายดุคเป็นกรรมการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการใด จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ควรได้รับทราบข้อมูลเพื่อใช้
ประกอบสิทธิของตนเอง จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสหกรณ์ฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการ พร้อมรับรอง
สำเนาถูกต้องให้นายดุค โดยให้ลับหรือปักปิดข้อพยาน และข้อความที่ระบุได้ว่าพยานเป็นคร

นี้เป็นเรื่องย่อ ฉบับเดิมมี ๕ หน้าครับ ลองเข้าไปอ่านคำวินิจฉัยดู มีข้อสงสัยการปฏิบัติตาม
กฎหมายนี้ หารือไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของรัฐบาล สำนักงานปลัดสำนัก
นายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๔๓ ๘๐๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๕๐๕/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

วีระเชษฐ์ จารยาภูต

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

รองเท้าเป็นเหตุ

เรื่องนี้น่าสนใจครับ เพราะเราเคยเห็นเป็นข่าวว่าทรัพย์สินของผู้โดยสารหายระหว่างทางโดยมี พนักงานเกี่ยวข้อง และหมดได้รับโทรศัพท์หารือการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในลักษณะนี้ปอย ๆ ว่าเปิดเผยได้หรือไม่

นางสาวนก พนักงานบริษัท การบิน จำกัด มีหนังสือถึงบริษัท การบิน จำกัด ขอข้อมูล หนังสือร้องเรียนของผู้โดยสารสายการบิน ล่องลม ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ร้องเรียนนางสาวนก ซึ่งหนังสือนี้อยู่ที่กองบริการลูกค้า แต่บริษัท การบิน จำกัด ปฏิเสธด้วยเหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) นางสาวนกจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ บริษัท การบิน จำกัด ส่งเอกสารไปประกอบการ พิจารณาและชี้แจงสรุปว่า บริษัทได้รับเรื่องร้องเรียนการปฏิบัติงานของนางสาวนก กรณีทรัพย์สินของผู้โดยสาร คือรองเท้าคัทชูล่อนอกจากกระเป๋าและถูกโผล่ใส่ภาคขึ้นสายพาน และไม่มีผู้ใดติดต่อรับคืน โดยสายการบิน ล่องลมได้รับอีเมลให้ติดตามทรัพย์สินของผู้โดยสาร จึงตรวจสอบภาพจากกล้องวงจรปิดพบว่านางสาวนกซึ่งเป็น พนักงานของบริษัท การบิน จำกัด เป็นผู้หยิบของไปจากสายพานและถือออกไป เจ้าหน้าที่สายการบิน ล่องลม จึงร้องเรียนการปฏิบัติงานของนางสาวนกว่า ไม่บันทึกข้อมูลว่าเจอลิงของ ไม่ให้ความร่วมมือเมื่อขอตรวจสอบ ใช้วาจา ใช้อารมณ์ไม่เหมาะสม โดยบริษัท การบิน จำกัด ชี้แจงว่าหนังสือร้องเรียนของผู้โดยสารตามที่นางสาวนกมีคำขอ ไม่มีอยู่ในความครอบครองของกองบริการลูกค้า ไม่เพียงอีเมลจากสายการบิน ล่องลม ที่ร้องเรียนนางสาวนก เท่านั้น ในส่วนของนางสาวนกได้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยด้วยเช่นกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ของเจ้าหน้าที่สายการบิน ล่องลม ที่ร้องเรียนการปฏิบัติงานของนางสาวนก ซึ่งเป็นพนักงานบริษัท การบิน จำกัด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นเรื่องการร้องเรียนพนักงานของบริษัท การบิน จำกัด ในเรื่องการปฏิบัติงานในหน้าที่ เมื่อนางสาวนกเป็นผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหา จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียและมีสิทธิได้รู้ข้อความที่กล่าวหาเพื่อใช้ต่อสู้และ ปกป้องสิทธิ แต่กรณีการร้องเรียนดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลร้องเรียนอาจเป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบหาข้อเท็จจริง และจะไม่มีครกล้าให้ข้อมูลการกระทำผิด แก่หน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพฯ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ จึงวินิจฉัยให้บริษัท การบิน จำกัด เปิดเผยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่สายการบิน ล่องลม ที่ร้องเรียนการปฏิบัติงานของนางสาวนก พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เว้นแต่ข้อมูลร้องเรียน ดำเนินการ หมายเหตุ โทรศัพท์ อีเมลของผู้ร้องเรียน และข้อมูลอื่นที่จะทำให้ทราบว่าใครเป็นผู้ร้องเรียน ให้ปกปิดไว้

มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๗๘๓ ๔๙๗๘
www.oic.go.th (สค ๒๙๔/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”